

Geronimo Stilton

4

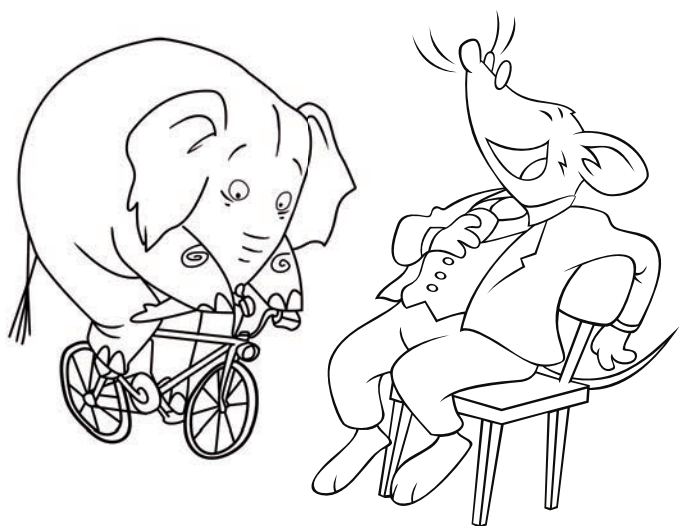
**ELS
ACUDITS
MÉS
EXTRARÀTICS**

**ESPECIAL
ANIMALS!**

Estrella Polar

**ELS
ACUDITS
MÉS
EXTRARÀTICS 4
ESPECIAL
ANIMALS**

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Títol original: *Le più belle barzellette sugli animali*
Adaptació: Cristina González

Textos de Geronimo Stilton
Il·lustracions: Arxiu Piemme
Grafisme de Chiara Cebraro, amb la col·laboració de Daria Colombo
Inspirat en una idea original d'Elisabetta Dami

© 2017 de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.
Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
Drets internacionals © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi, 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.it
www.estrellapolar.cat
www.geronimostilton.com

Primera edició: febrer del 2017
ISBN: 978-84-9137-173-1
Dipòsit legal: B. 1.062-2017
Imprès a Catalunya

No es permet la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió en qualsevol forma o per qualsevol mitjà, ja sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per gravació o per altres mètodes, sense el permís previ i per escrit de l'editor. La infracció dels drets mencionats pot ser constitutiva de delictes contra la propietat intel·lectual (Art. 270 i següents del Codi Penal). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació: www.stiltoncheese.com

Un cadell per a Benjamí!

Tot va començar una tarda de **TARDOR**, una tarda com una altra qualsevol de finals de setembre. Em trobava al meu despatx redactant un article sobre el **tour de Ratalona**, la cursa ciclista més esperada de la temporada, quan, de sobte...

Però permeteu-me abans de res que em presenti: el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i dirigeixo *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins.

Què estava dient...? Ah, sí, que era un dia com qualsevol altre, jo estava assegut en el meu escriptori quan, de sobte, es va obrir la porta i va entrar Benjamí, el meu **estimat** nebot.

—Tiet, hem de parlar d'una cosa importantíssima!

No sé si sabeu que per a mi no hi res de més valuós al món que la meva boleta de formatge, així que vaig deixar de banda l'article i li vaig preguntar, intrigat: —I quina és aquesta cosa tan important, Benjamí? Ell em va respondre amb un gran somriure: —M'agradaria adoptar un cadell!

Per mil formatges de bola, això sí que no m'ho esperava!

Vaig intentar imaginar-me com devia ser això de tenir un cadell... Sí, estaria bé tenir-ne cura, però un animal, ja sigui petit o gran, requereix moltes atencions, i suposa una **GRAN** responsabilitat i una dedicació constant.

Així que vaig voler guanyar una mica de temps abans de donar-li una resposta en ferm i li vaig preguntar: —I es pot saber des de quan tens aquesta idea ficada al cap?

—Avui han vingut a l'escola uns membres del **centre d'ACOLLIDA d'ANIMALS de RATA-lona**. Ens han explicat que en el seu centre acullen molts animals abandonats o ferits i que necessiten voluntaris que els ajudin.

—Però... en què consisteix aquesta «ajuda»?

—Estan buscant persones que sen'ocupin, especialment dels cadells, que els donin menjar, que juguin amb ells... i ens han proposat que n'**adoptem** un. Pots estar tranquil, tiet, no ens l'hem d'endur a casa! Només es tracta d'anar dos o tres cops per setmana al **Centre d'Acollida d'Animals**, assistir a un breu curs formatiu i tenir cura dels animals. I els cuidadors ens han dit que hem d'anar-hi acompanyats d'un adult... Sisplau, tiet, **digue'm que sí!**

Vaig sospirar, alleujat: la idea de Benjamí era molt bonica i no suposaria cap trasbals per a la nostra vida a casa.

I no només això, sinó que en podríem gaudir tots els membres de la família!

Vaig agafar el telèfon i vaig trucar al meu cosí Martin Gala i a la meva germana Tea:

—Fer de voluntari en un centre d'acollida d'animals? —va exclamar Martin Gala quan l'hi vaig explicar—.

La veritat, cosinet, és que no és mala idea... Se'm dóna molt bé això de **jugar** amb els animals; és

més, fins i tot podria ensenyar-los alguns trucs de màgia! He, he, he!

La meva germana Tea encara es va mostrar més entusiasmada:

—Acompanyar Benjamí al Centre d'Acollida d'Animals? Oh, i tant

que sí, germanet! En conec personalment el director i sé que tant ell com els seus col·laboradors duen a terme una tasca **excel·lent**. A més, serà bo estar en contacte amb els animals: fa que la gent estigui de bon humor!

I així va ser com vam començar a freqüentar el Centre d'Acollida d'Animals. Benjamí estava **exultant** de felicitat.

I he d'admetre que jo, després d'algunes dificultats inicials per sortir-me'n en algunes tasques (com, per exemple, fer el llit dels hàmsters), em vaig aficionar moltíssim no només als cadells, sinó a tots els animals! I quan no em tocava acompanyar Benjamí, li demanava que m'expliqués totes les **novetats** del Centre d'Acollida d'Animals. Per tots els formatges, els cadells eren d'allò més encantadors! I quan

escoltava el que m'explicava Benjamí em tremolaven els bigotis de tant riure! I just així va ser com se'm va ocórrer una idea de bigotis: per què no escriure un nou **recull** d'acudits en què els protagonistes fossin únicament animals?

Segur que un llibre així faria que els meus lectors es tornessin a **trencar de riure**, i potser fins i tot ajudaria que algunes famílies s'animessin a acollir un animal de companyia a casa seva...

Perquè heu de saber que acollir un animal és una experiència extraràtica: és obrir el teu cor a un amic **meravellós**, que omplirà la vostra casa d'alegria!

Això sí, ha de ser una decisió responsable, ja que exigeix temps i esforç per part de tota la família: se n'ha de tenir cura tots els dies amb dedicació i amor.

Em vaig posar en marxa immediatament i el llibre va estar llest en un **TRES I NO RES**... De fet, ja el teniu a les mans!

I ara, estimats amics, no espereu més, passeu la pàgina i comenceu a llegir. La diversió està assegurada, paraula de rosegador!

AMB MOOOLT DE COMPTE...

Un noi que acaba de llicenciar-se en Veterinària comença a treballar com a ajudant del responsable d'una clínica per a animals.

El primer dia, tot va de bigotis!

El segon dia, també.

El tercer dia, el veterinari li diu:

—Obre-li la boca a aquest lleó i fes que la mantingui ben oberta.

El noi li pregunta, molt inquiet:

—Però, i això... com ho faig?

—Amb molt, però molt, però moltíííííssim de compte...

MENJAR RÀPID

Dos amics que han quedat per dinar estan mirant la carta del restaurant i un li pregunta a l'altre:

—Ep, et ve de gust que compartim un plat de cargols?

—No, avui prefereixo alguna cosa de menjar ràpid...

CARA LLARGA!

Un cavall entra en un bar, s'asseu en un tamboret i recolza una pota al taulell. El cambrer l'observa en silenci, i al final li diu:

—Que li passa res? Com que fa aquesta cara tan llarga...